

Eenpersoonshuishoudens sociale huursector

De Woonbond ontving in één week vele tientallen meldingen van eenpersoonshuishoudens die zich zorgen maken over het verlagen van de inkomensgrens. Het gaat hier om huurders en woningzoekenden (eenpersoonshuishoudens) met een inkomen net onder of net boven de huidige inkomensgrens voor sociale huur. Hieronder een kleine greep uit de meldingen.

Veel eenpersoonshuishoudens geven aan het nu al moeilijk te vinden de huur van hun sociale huurwoning te kunnen opbrengen.

'Ik heb een laag middeninkomen en woon in een sociale huurwoning maar betaal al drie jaar lang tegen de 750 euro netto aan huur.'

'Ik houd geen geld meer over om nog iets leuks te doen, dus alleen maar werken voor de rekeningen en dat terwijl ik een eenpersoons huishouden heb.' 'Ik kan noodzakelijke uitgaven nu al niet kan doen (kleding, kapper, aanvullende verzekering, vervanging van apparaten, lidmaatschap voor

hobby en bekostigen van hobby, familiebezoek en ook uitgaven voor ontspanning) veel stress door voortdurende nodige alertheid of ik het einde van de maand haal.'

'Bijna de helft van mijn salaris gaat naar huurlasten. Dan komt er de ziektekostenverzekering en eigen bijdrage bovenop. Met alle andere vaste lasten erbij blijft weinig over om van te leven. Middeninkomens verdienen teveel om in aanmerking te komen voor een sociale huurwoning maar verdienen te weinig om particulier te huren. Ik kan geen huur van €1100,- betalen. Graag wil blijven wonen in mijn sociale huurwoning. Ik leef zuinig en heb niet al te hoog inkomen. Kopen kan ik niet en wordt in toekomst alleen maar lastiger met tijdelijke contracten en vrije sector is onbetaalbaar. Zou toch bizar zijn als ik door plannen van minister Ollongren mijn woning zou moeten verlaten?'

Veel ouderen zien hun kansen om door te stromen naar een betaalbare passende woning, afnemen tot nul.

'Ik verwacht problemen omdat ik nu al tegen de inkomensgrens zit. Met een verlaging zou ik dus kansloos worden voor een sociale huurwoning. Ik kan als 60-plusser niet verhuizen maar dit is medisch wel noodzakelijk.'

'Ik ervaar ernstige stress: hoe moet ik straks wonen als ik over vijf jaar met pensioen ben? Dit is mijn thuis, maar straks moet de auto weg en wordt ik minder mobiel en zal ik iedere euro moeten omdraaien de rest van mijn leven. Ik krijg namelijk geen huursubsidie maar kan geen huis kopen of vrije sector betalen. Ik zit helemaal klem. Bovendien moet je als alleenstaande alles in je eentje

ophoesten. Hoe kan iemand -de minister- dan verzinnen om de grens te verlagen??'

het: niet door kunnen stromen naar andere woning en op een houtje blijven bijten.'

'Als de grens voor eenpersoonshuishoudens omlaag gaat, heeft dit in de toekomst gevolgen voor mij. Mijn man is iets meer dan twee jaar geleden overleden en ik zou daar dan voor gestraft worden. Op dit moment verdien ik nog voldoende maar mocht ik werkloos worden of over maximaal 10 jaar met pensioen gaan dan kan het zeker een probleem worden. Ook als minder zou willen gaan werken of iets met pensioen zou willen gaan, dan kan dat wellicht onmogelijk worden.'

'Mijn salaris is gestegen boven de norm van de huurgrens. Mijn huur ook. Ik heb medische klachten. Op basis waarvan mijn inkomen zal dalen. En anders als gevolg van mijn pensioen. Het huis is te groot. Dat en de tuin vragen veel onderhoud. Nu verhuizen naar de vrije sector levert een dubbele verhuiskostenpost. Want later kan ik die woning niet meer betalen en moet ik weer verhuizen. Met mijn spaargeld kan ik 1 verhuizing bekostigen. Ik zou wel voorlopig tegen dezelfde kosten naar een kleinere sociale huurwoning willen, levensloopbestendiger. Daarmee ruimte vrijmakend voor een gezin. Daar zou ik graag de handen voor op elkaar krijgen.'

Eenpersoonshuishoudens voelen zich klemgezet.

'Als de inkomensgrens voor alleenstaande wordt verlaagd heb ik een groot probleem. Ik ben geboren en getogen Amsterdamer. Met mijn inkomen kan ik geen koopwoning krijgen en geen vrije sector woning betalen.'

'Ik kan geen kant meer op. Huren wordt voor mij als eenpersoonshuishouden te duur als gevolg van inkomensgebonden gluurverhoging en kopen gaat niet. Ik zit klem.'

'Ik heb een, wat minister Ollongren noemt, 'bescheiden middeninkomen'. Ik betaal €550 huur per maand. Dit betekent dat ik al 9 jaar vanwege financiën niet meer op vakantie heb gekund. Als de inkomensgrens voor sociale huur voor middeninkomens verder wordt verlaagd, betekent